

Uitgifte

	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak 28 februari 2022	op € UR:	op € UR:	op € UR:
Rolnummer 22A24			

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Vrederegerecht van het kanton Oudenaarde

VONNIS

Aangeboden op
Niet te registreren

De vrederechter spreekt het volgende vonnis uit in de zaak van:

- **N.v. C1, Kredietinstelling**, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer ..., die haar maatschappelijke zetel heeft te ...

met als advocaat meester Ad1, die kantoor houdt te ... met als advocaat meester Ad2, die

kantoor houdt te ...

eisende partij

- **X1**, met rijksregisternummer ..., die woont te ...

verwerende partij

Procedure

De eisende partij heeft deze zaak ingeleid bij dagvaarding van 21 december 2021.

De vrederechter heeft de eisende partij gehoord. De verwerende partij was niet aanwezig of vertegenwoordigd, en de vrederechter spreekt dit vonnis op vraag van de eisende partij uit bij verstek ten aanzien van de verwerende partij.

De vrederechter heeft rekening gehouden met de procedurestukken en de neergelegde bewijsstukken.

De wet op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

Motivering

1) De vordering

Bij dagvaardingsexploot vordert de eisende partij te horen zeggen voor recht dat de overeenkomst lening op afbetaling met contractnummer ... ontbonden is ten nadele van de verwerende partij alsmede de veroordeling tot betaling van 15.889,79 EUR, méér de nalatigheidsrente overeenkomstig art. VII.106 §3 WER aan 7,59 % per jaar op het kapitaalsaldo van 14.362,87 EUR, telkens vanaf heden tot de dag der volledige betaling.

De vordering van de eisende partij gaat terug naar een lening op afbetaling afgesloten op 4.5.2021 voor een bedrag van 15 000 EUR, terug te betalen met 60 maandelijkse aflossingen van 294,84 EUR vanaf 5.6.2021.

Vermits de verwerende partij geen gevolg gaf aan de ingebrekestelling dd. 8.10.2021 conform art. VII 105 WER binnen de termijn van één maand, werd de overeenkomst ontbonden en werd het openstaand saldo van het krediet opeisbaar. Een bijkomende aanmaning van 9.11.2021 bracht geen soelaas.

2) Bespreking

2.1 Het bijzonder karakter van de wetgeving inzake het consumentenkrediet verantwoordt het

optreden van de rechter, zelfs wanneer dit niet wordt gevraagd door een der partijen (zie Vred. Oudenaarde-Kruishoutem, 11.7.2016, T. Vred. 2017, 11-12, 569, met noot van Reinhard Steennot).

Krachtens art. VII 106 §1 WER kan bij de ontbinding van de kredietovereenkomst of bij verval van de termijnbepaling wegens niet uitvoeren door de consument aan zijn verbintenissen, aan de consument geen andere betaling worden gevraagd dan:

- het verschuldigd blijvende saldo
- het bedrag van de vervallen en niet betaalde totale kosten van het krediet
- het bedrag van de overeengekomen nalatigheidsintrest berekend op het verschuldigd blijvend saldo
- de overeengekomen straffen of schadevergoedingen voor zover ze worden berekend op het verschuldigd blijvend saldo en beperkt blijven tot maximum bijdragen.

De ingestelde vordering beantwoordt aan art. VII 106 §1 WER en is derhalve rechtmatig op basis van de thans voorliggende stukken.

2.2 Bij grondig nazicht van de detail van de dagvaardingskosten stellen Wij vast dat de betrokken gerechtsdeurwaarder een kost CCSR in rekening brengt ten belope van 16,01€ (excl. BTW).

Het aanrekenen van een kost aan de schuldenaar-debiteur is alleen geoorloofd indien deze kosten noodzakelijk zijn voor het betekenen van een akte. Zo voorziet art. 1391, §2 Ger. Wb. dat de raadpleging van beslagberichten verplicht is voorzien in geval van uitvoerend beslag en voorafgaandelijk evenredige verdeling, daar waar dit niet is voorzien voor een bevel tot betaling of dagvaarding. Terzake kan ook verwezen worden naar art. 13.3 van het KB inzake Tarief van de Gerechtsdeurwaarders, waarin duidelijk staat dat aan de gerechtsdeurwaarder een recht wordt toegekend van (237) F voor elke raadpleging van het kaartregister van de inbeslagnemingen voor de verdeling van de opbrengst van een verkoop of van de inbeslagneming van geld.

Art. 1391, §5 Ger. W. laat wel toe dat de gerechtsdeurwaarder beslagberichten consulteert in elke invorderingsprocedure ten gronde of wijze van beslag tegen een bepaald persoon, doch de wettekst voorziet nergens dat de kosten van die raadpleging aangerekend kunnen worden aan de debiteur, gezien de aanrekening van de kosten enkel kan voorzover de raadpleging verplicht en noodzakelijk is voor de betekening van de akte. Het inzien van de beslagberichten wanneer de uitvoering nog niet wordt aangevat, beantwoordt niet aan het doel gesteld in art. 1391 Ger. W. (zie Cass., 7.10.2008, www.cass.be).

Art. 519, §3 Ger. W. voorziet in een algemene informatieplicht van de gerechtsdeurwaarder tegenover zijn opdrachtgever, doch nergens wordt gesteld in deze bepaling of in het kader daarvan de beslagberichten dienen geraadpleegd te worden, laat staan dat deze kosten ten laste dienen gelegd te worden van de debiteur. Voormelde wetsbepaling regelt enkel de verhouding tussen de gerechtsdeurwaarder en zijn opdrachtgever en voorziet nergens expliciet dat deze kosten ten laste zijn van de debiteur. Het feit dat de advocaten, net als de overheid, ook toegang hebben tot het CBB, bewijst dat deze raadpleging niet behoort tot het monopolie van de gerechtsdeurwaarders en in dat geval hebben de advocaten of de overheid ook niet het recht om deze kost van consultatie door te rekenen aan de schuldenaar.

Indien de advocaat deze raadpleging doorschuift naar de gerechtsdeurwaarder, kan het doorschuiven van deze mogelijkheid deze raadpleging niet plots betalend maken ten laste van de debiteur. Indien dit zo zou zijn, dan had de wetgever dit uitdrukkelijk voorzien in de wettekst. Nu de wettelijke bepaling niets zegt over hoe een solvabiliteitsonderzoek moet lopen en dus ook niets zegt of een raadpleging van de beslagberichten daar deel van uitmaakt, kan a fortiore worden gesteld dat

deze kosten van raadpleging niet kunnen worden afgewenteld op de debiteur. Bij gebreke aan een expliciete vermelding in de wet, is het gemeen recht van toepassing dat de kosten van een solvabiliteitsonderzoek kosten van eigen verweer zijn.

Nu de raadpleging van beslagberichten niet verplicht en noodzakelijk is voor de betekening van een dagvaarding, is deze kost ten laste van wie ze gemaakt heeft (Brussel, 18.12.2012, R.W., 2013-2014, 64). Terzake kan ook verwezen worden naar art. 81 van de wet van 25 december 2016 (Potpourri IV) dat stelt dat foutief nutteloze kosten ambtshalve ten laste moeten worden gelegd van de partij die ze gemaakt heeft. De rechter moet dus ambtshalve ingrijpen wanneer er foutief nutteloze kosten worden gemaakt.

De dagvaardingskost dient ook in mindering te worden gebracht met de kost van raadpleging van beslagberichten, zijnde 19,37€ (incl. BTW).

Beveelt de voorlopige tenuitvoerlegging van het vonnis, nu ieder verder uitstel een reëel risico inhoudt voor de eisende partij om de toegewezen bedragen te kunnen recupereren.

Beslissing

De vrederechter beslist als volgt:

Zegt voor recht dat de kredietovereenkomst met contractnummer ... ontbonden is ten nadele van de verwerende partij.

Veroordeelt de verwerende partij om aan de eisende partij te betalen de som van 15 889,79 EUR, méér de nalatigheidsrente overeenkomstig art. VII.106 §3 WER aan 7,59% per jaar berekend op het kapitaalsaldo van 14 362,87 vanaf heden en tot de dag der volledige betaling.

De vrederechter veroordeelt de verwerende partij tot betaling van de proceskosten van de eisende partij.

Deze proceskosten bedragen:

– dagvaarding:	228,79€
– bijdrage in het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand:	22,00€
– rechtsplegingsvergoeding:	812,50€

Laat de voorlopige tenuitvoerlegging van dit vonnis toe, zonder borgstelling.

Dit vonnis is bij verstek uitgesproken in openbare zitting van 28 februari 2022 van het vrederecht van het kanton Oudenaarde, door vrederechter Dirk De Groote, bijgestaan door griffier